

A Régiók Bizottsága véleménye – Az Európai Bizottság jogalkotási javaslatai a közös agrárpolitika állapotfelmérése utáni időszakra

(2008/C 325/05)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- aggályainak ad hangot a pénzügyi eszközök hiányával kapcsolatban a vidékfejlesztés vonatkozásában. Az „új kihívásokba” való további beruházáshoz a közeljövőben nem csak az 1. pillér forrásaiból kell meríteni, ezért sürgeti, hogy ezt a problémás kérdést más uniós politikákkal – különösen a kohéziós politikával – kapcsolják össze;
- határozottan javasolja, hogy alakítsanak ki szinergiákat a vidékfejlesztési politika és egyéb uniós politikák, mindenekelőtt a kohéziós politika között;
- támogatja a mezőgazdasági kutatásokba történő befektetésekre, valamint a kutatási eredmények alkalmazására irányuló növekvő igényt, és üdvözli az Európai Bizottságnak azt a javaslatát, amely a hetedik kutatási keretprogrammal kialakítandó szinergiára irányul;
- úgy véli, hogy Európa akkor lesz képes eleget tenni az új kihívásoknak, ha zárt ciklusú gazdaságra törekszik, és ezért ösztönzi és támogatja a mezőgazdasági innovációt a maga egészében;
- úgy véli, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez integrált élelmiszer-stratégiák kidolgozását kellene ösztönözni;
- úgy véli, hogy a régiókat – ahol ez a szén-dioxid-kibocsátásukat csökkenti – arra kellene ösztönözni, hogy alakítsanak ki és népszerűsítsenek helyben előállított élelmiszereket és élelmiszerekhez kapcsolódó termékeket;
- azt ajánlja, hogy a tejkvóták javasolt növelését már most évi 2 %-ra emeljék, kéri ugyanakkor az Európai Bizottságot, hogy erősítse meg a mezőgazdasági termelők helyzetét a veszélyeztetett területeken, amennyiben azt a megnövelt tejkvóták rontanák;
- úgy véli, hogy társadalmi felelőssége alapján Európának mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy az „emberek, bolygó és nyereség” elv megjelenjen a jelenlegi és jövőbeli WTO-tárgyalások eredményében;
- le kívánja szögezni, hogy a helyi és regionális szervek az EU legtöbb tagállamában számottevő tapasztalatra és szakismeretre tettek szert a vidékfejlesztés területén, és üdvözlne egy arra irányuló felhívást, hogy vállaljanak nagyobb szerepet az EU mezőgazdasági és vidékfejlesztési politikájának kialakításában és végrehajtásában.

Előadó: Lenie DWARSHUIS-VAN DE BEEK (NL/ALDE), Zuid-Holland tartomány tanácsának tagja

Referenciaszöveg

Javaslat tanácsi rendeletre a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról

Javaslat tanácsi rendeletre a közös agrárpolitika módosítása céljából a 320/2006/EK, az 1234/2007/EK, a 3/2008/EK és a(z) [...] /2008/EK rendelet módosításáról

Javaslat tanácsi rendeletre az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló 1698/2005/EK rendelet módosításáról

Javaslat tanácsi határozatra a vidékfejlesztésre vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokról (2007–2013 közötti programozási időszak) szóló 2006/144/EK határozat módosításáról (előterjesztő: a Bizottság) {SEC(2008) 1885} – {SEC(2008) 1886}

COM(2008) 306 végleges – 2008/0103 (CNS) – 2008/0104 (CNS) – 2008/0105 (CNS) – 2008/0106 (CNS)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

A vélemény legfontosabb pontjai

1. tisztában van azzal, hogy a mezőgazdaság és a hozzá kapcsolódó élelmiszeripar stratégiai jelentőségű Európa számára, figyelembe veszi, hogy a vállalatok tevékenységi köre számos országra kiterjed, a minőségi mezőgazdasági termelést támogatja valamennyi területen, és egyetért az Európai Bizottsággal a közös agrárpolitika fontosságát illetően;

2. egyetért azzal, hogy egy az európai népesség számára bizonyos fokú élelmiszer-önellátást garantáló rendszer kialakítása érdekében adott esetben válságkezelésre van szükség, továbbá elismeri, hogy az élelmiszeripar területén a piac nem képes minden esetben megteremteni a termelők jövedelme és az általános igények közötti egyensúlyt, és ez indokoltá teszi a közös agrárpolitikát;

3. a jogalkotási javaslatokba már belefoglalt ajánlásokkal kapcsolatban hangsúlyozza, hogy A közös agrárpolitika állapotfelmérése (CdR 197/2007) című előzetes véleményében megfogalmazott ajánlások közül sok továbbra is érvényes; az előterjesztett jogalkotási javaslatokon túl azonban további egyszerűsítésekre van szükség, hogy a KAP végrehajtásáért felelős regionális hatóságok és a mezőgazdasági termelők valóban mentesüljenek a bürokratikus terhek alól. Különösen a feltételek terén van szükség nagyobb fokú egyszerűsítésekre. Ebben az összefüggésben nem szabad, hogy a III. mellékletben foglalt feltételek bővítése a terhek növekedéséhez vezessen. Továbbá a III. mellékletben felsorolt egyes normákhoz hozott intézkedések végrehajtásakor a részben igen különböző regionális és természeti adottságokat is tekintetbe kellene venni. Ezenkívül figyelembe kell venni a már létező szabályozásokat is;

4. a feltáró véleményében foglaltakkal ellentétben amellettsz állsíkra, hogy a kötelező területpihentetés eltörlését bizonyos területeken – a 2. pillér keretében – fakultatív környezetvédelmi intézkedések kísérik;

5. azt ajánlja, hogy a tejpiac jelenlegi helyzetére való tekintettel újra fontolják meg a kvótarendszer megszüntetésének előkészítésére szánt, kvótaemelésre irányuló javaslatot. Megfelelő eszközöket kell választani, és azok számára – amennyiben szükséges – pénzügyi forrásokat is rendelkezésre kell bocsátani annak megakadályozására, hogy a verseny- és természeti hátránnyal küzdő régiók a kvótaeltörlés miatt – akár óriási – károkat szenvedjenek;

6. Úgy véli, hogy a KAP állapotfelmérése nem korlátozódhat a 2003-as reform folytatására, célja inkább az kell, hogy legyen, hogy reagáljon az új nemzetközi élelmiszeri helyzetre. Óvatosságra int a tekintetben, hogy az állapotfelmérés során ne töröljék el visszavonhatatlanul a meglévő piaci eszközöket (kivéve a kötelező területpihentetés eszközét). A globális élelmiszerpiacok jelenlegi bizonytalanságára tekintettel úgy kell eljárni, hogy még ha jelenleg nem is használjuk ezeket az eszközöket, a későbbiekben szükség esetén újra bevezethetők legyenek;

7. egyetért az „új kihívások” fontosságával, és egyetért azzal, hogy valamennyi tagállamban erőteljes ösztönzőre van szükség ahhoz, hogy az „új kihívások” műveletei sikeresen elinduljanak;

8. azonban attól tart, hogy a moduláció Európai Bizottság által javasolt formája azt jelenti, hogy a gazdálkodók jövedelme általában véve – a régiótól függően – jelentősen csökkenhet;

9. úgy érzi, hogy az Európai Bizottságnak nem volna szabad alábecsülnie a KAP 2013-ig szóló megállapodás szerinti pénzügyi kerete megbízhatóságának fontosságát;

10. felhívja a figyelmet, hogy a felszabadított erőforrások egy részét az „új kihívásokhoz” kialakítandó intézkedések mellett más intézkedésekre is be lehetne fektetni, így például az 1. pillér alá tartozó, a nagy társadalmi, gazdasági és környezeti jelentőséggel bíró, jelenleg Európa-szerte az állomány erőteljes csökkenésének veszélyével szembenező közösségi juh- és kecskeágazatot támogató új megoldásokba, vagy a 2. pillér meglévő, gazdaságokhoz kapcsolódó intézkedéseibe, a 2. pillér különféle új intézkedéseibe, amelyek a gazdálkodóknak az 1. pillérbeli új

helyzethez való alkalmazkodását kívánják segíteni, vagy pedig a 2. pillérhez tartozó olyan egyéb, új intézkedésekbe, amelyek célja, hogy a többfunkciós mezőgazdaság nagyközönséget szolgáló különféle lépéseinek költségeit fedezze;

11. úgy érzi, hogy a célkitűzések és az intézkedések mérlege eltérő lehet az olyan régiók esetében, amelyek már számos intézkedést bevezettek az „új kihívásokhoz” való alkalmazkodásra, vagy amelyek már jelentős forrásokat használtak fel az „új kihívásokkal” összhangban;

12. úgy véli, hogy amennyiben az európai agrárpolitikának figyelembe kell vennie az európai politika alapelemeit, a moduláció alkalmazásának elsősorban a termelési feltételeken kell alapulnia, és csak ezután kell kiemelten vizsgálni az általános versenyfeltételeket;

13. úgy véli, hogy az eltérő helyi és regionális igényeknek való hatékonyabb megfelelés érdekében a modulációról szóló döntéseket a megfelelő fejlettségű szinteken lehet a legeredményesebben meghozni. A tagállamoknak és a régióknak rendelkezniük kellene azzal a lehetőséggel, hogy tényleges igényeiknek megfelelően a 2. pillérhez tartozó intézkedések köré csoportosítsanak finanszírozási alapokat;

14. ebben a jogalkotási javaslatokról szóló véleményében aggályainak ad hangot a pénzügyi eszközök hiányával kapcsolatban általában a vidékfejlesztés, konkrétan pedig az „új kihívások” vonatkozásában, így egyértelműen kijelenti, hogy az „új kihívásokba” való további beruházáshoz a közeljövőben nem csak az 1. pillér forrásaiból kell meríteni, ezért sürgeti, hogy ezt a problémás kérdést más uniós politikákkal – különösen a kohéziós politikával – kapcsolják össze;

15. ebben a véleményben a vidékfejlesztésről szóló 1698/2005/EK rendeletre irányuló javaslatok hatókörére helyezi a hangsúlyt, amelyek maximális eredményekre törekednek az „új kihívásokkal” kapcsolatban;

16. ebben a véleményben – globális perspektívában – kifejti álláspontját a jövőbeli KAP-ról, a WTO-val kapcsolatos kérdésekre – például a szellemi tulajdonra, valamint a minőségre és az energiafelhasználásra vonatkozó uniós címkézésre – is kitérve;

17. ebben a véleményben arra kéri az Európai Bizottságot, hogy kérje fel az RB-t a további vitákhoz és politikák kidolgozásához történő hozzájárulásra, és új RB-s kezdeményezéseket jelent be, például egy konzultatív konferencia megszervezését, továbbá egy, az európai mezőgazdaságra és vidékfejlesztésre vonatkozó elképzeléseket összegző, a regionális döntéshozatal hatására, valamint a környezetbarátabb mezőgazdaság létrehozását célzó további munkára összpontosító dokumentum kidolgozását.

18. utal a nagy hagyományokkal rendelkező európai agrárium és élelmiszeripar jelentőségére, illetve az élelmiszerbiztonság döntő fontosságára, különös tekintettel arra, hogy mára az EU számít a világ legnagyobb mezőgazdasági importőrének;

19. mivel a tejkvótarendszer 2015-ös lejártával kapcsolatos zökkenőmentes átmenet érdekében fokozatos megszüntetésre van szükség, az RB az éves tejkvóták legalább 2 %-os emelését

támogatná, legalább a nagyobb termelési potenciállal rendelkező régiók és országok esetében. Tekintettel a jelenleg tapasztalható igen jelentős mennyiségi és áringadozásra, a kvótarendszer megszűnéséig meg kellene őrizni a piacsabályozó mechanizmusokat;

I. POLITIKAI AJÁNLÁSOK

Közös agrárpolitika

20. úgy véli, hogy a jelenleg is nagy jelentőségű közös agrárpolitika várhatóan a közeljövőben is fontos marad, mivel a KAP teljesítménye az élelmiszerek, a takarmányok, az üzemanyagok és a rostnövények iránti globális kereslet fokozódása kapcsán továbbra is vita tárgya lesz;

21. annak a véleményének ad hangot, hogy az európai mezőgazdaság számára az egyre globalizáltabb világban nélkülözhetetlen egy hathatós, piaci szabályozási mechanizmusokat is tartalmazó közös európai politika, amely, miközben tekintetbe veszi az európai régiók földrajzi, társadalmi és gazdasági sokrétűségét és a fogyasztói elvárásokat, stratégiai célkitűzések felétör, továbbá esélyeket és részvételi lehetőségeket kínál a régiók számára, különösen az új kihívásokkal kapcsolatban, miközben gazdasági, szociális és ökológiai szempontból fenntartható és hozzájárul a vidéki területek dinamizmusához;

22. oszttja az Európai Bizottság nézetét, hogy az éghajlatváltozás, a bioenergiák, a vízgazdálkodás és a biológiai sokféleség – a mezőgazdaság terén is – komoly kihívást jelentenek a jövőre nézve. Ebben az összefüggésben meg kell vizsgálni, hogy a KAP hogyan járulhat hozzá pozitívan a szükséges alkalmazkodáshoz. Kéri továbbá, hogy a tagállamok és a régiók idevonatkozó előzetes teljesítéseit is méltányosan vegyék figyelembe;

23. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az Európai Bizottság a jelenlegi bizonytalan piaci körülmények között a közösségi intervenciók intézkedések leépítésének folytatását javasolja, és úgy véli, hogy a közösségi alapokból finanszírozott, meglévő piaci intervenciók eszközöket fenn kell tartani;

24. tovább munkálkodik annak érdekében, hogy a KAP szükséges felülvizsgálata ne vezessen e politika nemzeti szintre történő visszahelyezéséhez – azt értve ezen, hogy bár a politika végrehajtása és társfinanszírozása a régiókra és a tagállamokra bízható, magát a KAP-ot, ideértve a stratégiát és a költségvetést, közösségi szinten kell biztosítani. Amellett foglal állást, hogy a 2007-től 2013-ig tartó uniós pénzügyi keretben a KAP-eszközök számára meghatározott felső határértékek a pénzügyi időszak végéig változatlanok maradjanak;

25. a jelenlegi gazdasági helyzetre és az európai országokat sújtó, a vidéki társadalmat különösen károsan érintő súlyos válságra tekintettel javasolja, hogy az Európai Bizottság tartózkodjon az olyan lépésektől, amelyek hozzájárulhatnak a munkanélküliség növekedéséhez és a gazdasági tevékenység széles körű megszűnéséhez;

26. úgy véli, hogy az összes közvetlen támogatást a mezőgazdasági tevékenység fenntartásához kellene kötni, bár konkrét termelési formáktól függetlenül lehetne őket. Ebben az összefüggésben az „állapotfelmérés” nem jelenthet a közvetlen támogatások függetlenítésének irányába tett további elmozdulást;

27. kéri, hogy mind a történeti alapú, mind a regionális modell fokozatosan egy munkaegységen alapuló, egységes közösségi támogatási rendszerre váljon, amelyet a többfunkciós mezőgazdaság keretében a társadalom számára nyújtott javak és szolgáltatások függvényében modulálnának;

28. rámutat arra, hogy az Európai Bizottság arra irányuló javaslata, hogy egy bizonyos küszöbérték alatt ne lehessen támogatást kapni, szociális szempontból visszalépést jelenthet, és figyelembe véve a régiók közti különbségeket, erőteljes hatást gyakorolhat számos régió szociális helyzetére, ezért úgy véli, hogy a konkrét egyszerűsítési intézkedéseket minden tagállamnak magának kellene meghatároznia;

29. tekintettel az Európai Bizottság azon javaslatára, hogy legkésőbb 2011. június 30-ig jelentést kell benyújtani a tejkvótarendszer fokozatos megszüntetésének feltételeiről, az RB úgy véli, hogy a kvótarendszer jövőjéről csak ekkor lehet bármiféle döntést hozni;

30. megjegyzi, hogy maga az Európai Bizottság is elismeri, hogy a kvótarendszer megszüntetése, illetve egyszerűen a kvóták fokozatos növelése esetleg árcsökkenést eredményezhet;

31. javasolja, hogy a túlzott mennyiségi és áringadozások biztonsági háló segítségével való kezelése érdekében a megfelelő piacsabályozó mechanizmusok az állapotfelmérés keretében és a kvótarendszer lejárta után is maradjanak meg;

32. azt ajánlja, hogy a tejre és tejipari termékekre vonatkozó piaci eszközöket addig tartsák bevezethető állapotban, amíg azt hasznosnak vélik, azaz akár 2015 után is;

33. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy hozzon létre egy közösségi, de szükség esetén állami forrásokból kiegészített rendkívüli költségvetési alapot, amely arra szolgálna, hogy javítsa azon gazdaságok életképességét, amelyek kevésbé versenyképes és/vagy természeti hátrányokkal küzdő régióban vagy körülmények között működnek;

34. javasolja, hogy a tagállamoknak tegyék lehetővé az ilyen farmok különböző módon – például hátrányos helyzetű területek újbóli kijelölésével, a 2. pillérhez tartozó intézkedések felkínálásával és/vagy a 68. cikk alkalmazásával, ezáltal biztonsági háló kialakításával – történő támogatását;

35. kéri, hogy ügyeljenek arra, hogy az állapotfelmérés során ne szüntessék meg a tejre és a tejtermékekre vonatkozó piaci eszközöket, mert úgy véli, hogy a meglévőket fenn kell tartani;

36. véleménye szerint a mezőgazdaságnak a környezetre gyakorolt hatásai nagy kihívást jelentenek, és az EU-nak elsőrendű célkitűzésként kellene kezelnie a mezőgazdaság környezetkímélőbbé tételét. Ezért fontos, hogy folytatódjon a vita a mezőgazdaságban megvalósuló környezetvédelemről;

Szinergia, komplementaritás és a közös politika határainak kijelölése

37. problematikusnak tartja, hogy a „vidékfejlesztés” gyűjtőfogalmát egyre több területre próbálják alkalmazni. Az is kérdéses számára, hogy a fenti kihívások jelentős része valóban a vidékfejlesztési programok révén kezelhető-e a leghatékonyabban;

38. növekvő eltérést észlel a második pillér keretében rendelkezésre álló eszközök mennyisége és a szükségesnek tartott célkitűzések hatása között, ez egyaránt vonatkozik a vidéki területek gazdasági, szociális és környezetvédelmi minőségével összefüggő „új kihívásokra” és „jelenlegi kihívásokra”;

39. úgy véli, hogy a KAP elsősorban a mezőgazdaságra kell, hogy irányuljon, és nem csupán a területi kohéziós politika egyik fejezete kell, hogy legyen. Ha a KAP kellően figyelembe veszi a regionális sajátosságokat és a különböző termelési rendszereket, akkor a területi kohéziót is elősegíti. Az állapotfelmérés nyomán születő bármilyen módosítási javaslatnak megfelelően figyelembe kell vennie az Európai Unió különböző regionális sajátosságait és termelési rendszereit;

40. kedvezően fogadja az 1782/2003/EK rendelet 69. cikkének rugalmasabbá tételét, ugyanakkor úgy véli, hogy ez nem elegendő a piaci eszközök Európai Bizottság által javasolt leépítésének ellensúlyozásához, különös tekintettel a tejkvóták megszüntetésének következményeire;

41. annak a véleményének ad hangot, hogy azzal, ha a vidéki területek fejlesztése során fokozzák az innovációt, a fenntarthatóságot, és javítják a szolgáltatások minőségét valamennyi lakos és gazdasági szereplő számára, az jóval túllép az egyszerű mezőgazdasági fejlesztés keretein;

42. támogatja a mezőgazdasági kutatásokba történő befektetésekre, valamint a kutatási eredmények alkalmazására irányuló növekvő igényt, és üdvözlí az Európai Bizottságnak azt a javaslatát, amely a hetedik kutatási keretprogrammal kialakítandó szinergiára irányul;

43. sürgeti az Európai Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a gazdaságok és az élelmiszer-ipari vállalkozások korszerűsítését és az e területen végbemenő innovációt – amelyek az új versenyképesség kialakításával kapcsolatos új kihívások kezelésének szükségességéből fakadnak – ne gátolják állami támogatási politikák;

44. határozottan javasolja, hogy alakítsanak ki szinergiákat a vidékfejlesztési politika és egyéb uniós politikák, mindenekelőtt a kohéziós politika között, és bármilyen alkalmat örömmel fogadna a vitákkal kapcsolatos küszöbönálló konzultációkhoz történő hozzájárulásra e szinergiák feltárása érdekében;

A regionális döntéshozatal fokozott igénybevétele

45. hangsúlyozva, hogy valamennyi KAP-intézkedés végrehajtása helyi hatással is jár, kiemeli, hogy egy közös politika végrehajtása során a regionális szint a legalkalmasabb a maximális eredmények elérésére; mindazonáltal nem szabad, hogy a tagállamok, illetve a régiók között versenytorzulások jöjjenek létre;

46. le kívánja szögezni, hogy a helyi és regionális szervek az EU legtöbb tagállamában számottevő tapasztalatra és szakismeretre tettek szert a vidékfejlesztés területén, ahogy ezt például a PRODER és a LEADER programnak az elmúlt tíz évben történő végrehajtása is mutatta, és üdvözlí egy arra irányuló felhívást, hogy vállaljanak nagyobb szerepet az EU mezőgazdasági és vidékfejlesztési politikájának kialakításában és végrehajtásában;

47. rámutat arra, hogy a KAP adminisztratív költségeinek csökkentését célzó intézkedések meghozatalára a regionális szint a legalkalmasabb; úgy véli, hogy ha egy bizonyos szint alatti támogatásban részesülő mezőgazdasági termelők mentességet kaphatnának a kötelező moduláció alól, az néhány terület számára az említett költségek jelentős csökkenését jelentené;

48. rámutat, hogy a történeti alapúról a regionális kifizetési modellre való áttéréshez – amelyet az Európai Bizottság ösztönöz –, sokkal inkább földrajzilag meghatározott kritériumokat kell alkalmazni, és ki kell használni a helyi és regionális hatásköröket például a vízgazdálkodás, az energiaellátás és a területrendezés területén;

49. szükségesnek tartja, hogy a vidékfejlesztési politika végrehajtását nagyobb mértékű technikai és oktatási támogatással mozgósítsák elő;

50. hangsúlyozza, hogy a termelőket és a fogyasztókat az eddigieknél hathatósabban, átfogóan tájékoztatni kell a mezőgazdaságot érintő kérdésekről a helyi és regionális önkormányzatok szintjén, annak érdekében, hogy felnyissuk a különböző társadalmi csoportok szemét a mezőgazdaságnak a mindennapi életünkben betöltött szerepére, növeljük ezzel kapcsolatos felelősségérzetüket, valamint felhívjuk a figyelmet a mezőgazdaság múltbeli, jelenlegi és jövőbeli jelentőségére a gazdasági, szociális és környezeti kérdések terén;

51. javasolja egy további elem meghatározását és bevezetését a modulációs küszöb alatti vállalkozások osztályozásához, melynek révén különbséget lehet tenni a központilag irányított nagyvállalatok és a helyileg, de szövetkezeti struktúrában irányított vállalkozások között, és a tagállamok számára lehetővé válik a támogató intézkedések alkalmazása, hogy ezáltal megkönnyítsék az átmenetet ezen szövetkezetek számára;

Globális perspektíva, kereskedelmi kérdések és a KAP jövője

52. megjegyzi, hogy a közeljövőben – a világ népességének robbanásszerű növekedése, valamint a jólét és a vásárlóerő növekedése miatt – nagymértékben emelkedni fog a mezőgazdasági cikkek és az élelmiszerek iránti mennyiségi kereslet, és az előttünk álló években meg is marad ez a tendencia;

53. megjegyzi, hogy a népesség és a vásárlóerő növekedése nyomán a kiváló minőségű élelmiszerek, a feldolgozott élelmiszerek, a hús és a tejtermékek iránti kereslet is erősen növekedni fog, ami az élelmiszercélú növények – szemes termények, rost-növények és egyéb mezőgazdasági alapanyagok és nyersanyagok – fokozódó hiányához vezet;

54. aggódalmának ad hangot azzal kapcsolatban, hogy a tejkvóták évi 1 %-kal javasolt növelése a 2009–2013-as időszakban talán nem lesz elegendő, és azt ajánlja, hogy a javasolt növelést már most évi 2 %-ra emeljék, kéri ugyanakkor az Európai Bizottságot, hogy erősítse meg a mezőgazdasági termelők helyzetét a veszélyeztetett területeken, amennyiben azt a megnövelt tejkvóták rontanák;

55. úgy véli, hogy a közösségi jogszabályoknak lehetővé kellene tenniük a szakmaközi kapcsolatok ambiciózusabb átalakítását; lehetővé téve többek között, hogy regionális vagy tagállami szinten szabályozhassák az élelmiszerlánc egyes láncsze-

meinek a haszonkulcsát, anélkül hogy ezáltal módosulnának a versenyszabályok;

56. úgy véli, hogy a közös agrárpolitikának (KAP) továbbra is törekednie kell céljai elérésére, azaz az uniós polgárok jó minőségű élelmiszerekkel – elfogadható áron, megfelelő mennyiségben, egészségügyi garanciát nyújtva – történő ellátására, életképes gazdaságok létrehozására, vidéki örökségünk megőrzésére és a vidéki területek védelmére. Véleménye szerint a KAP olyan fejlődésen ment keresztül, hogy képes megfelelni a kihívásoknak és a változó igényeknek; ugyanakkor meg kell teremtenie a tisztességes verseny feltételeit, ami lehetővé teszi, hogy az európai mezőgazdaság megőrizze erőteljes világgpiaci jelenlétét;

57. szorgalmazza, hogy a megfelelő, világszinten egyenlő feltételek kialakítása érdekében az EU-ban történő fogyasztásra szánt élelmiszerek esetében egységes növény- és állategészségügyi, illetve környezetvédelmi szabványokat alkalmazzanak, akár uniós, akár harmadik országból származó termékekről van szó. Kéri, hogy lássák el megfelelő erőforrásokkal a határfelügyeleti hatóságokat, az Élelmiszerügyi és Állategészségügyi Hivatalt (ÉÁH) és az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságot (EFSA);

58. megállapítja, hogy az élelmiszer-előállítás továbbra is a mezőgazdaság központi eleme és fő feladata; megjegyzi, hogy az energianövények termesztése, ezt kiegészítve, hozzájárul a Közösség energia- és éghajlat-politikai céljainak eléréséhez, valamint értékteremtési lehetőséget jelent a mezőgazdaság és a vidéki területek számára, és javasolja, hogy a témával az új kihívások keretében ismét foglalkozzanak;

59. úgy véli, hogy társadalmi felelőssége alapján Európának mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy az „emberek, bolygó és nyereség” elv megjelenjen a jelenlegi és jövőbeli WTO-tárgyalások eredményében;

60. azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy kössön a földrajzi jelzésekre is kiterjedő megállapodást a szellemi tulajdonról (elismert regionális termékek), mielőtt WTO-megállapodást ír alá a mezőgazdaságról;

61. azt javasolja, hogy az Európai Bizottság – a jelenleg előírt kritériumok alapján – határozzon meg egy európai élelmiszer-védjegyet.

Új kihívások

62. hangsúlyozza, hogy a KAP előtt álló új kihívásokkal nem lehet kizárólag a KAP révén szembenézni, ez a feladat az összes közösségi politika felhasználását igényli;

63. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez integrált élelmiszer-stratégiák kidolgozását kellene ösztönözni. Ezek a stratégiák a következőkre terjednének ki: az élelmiszerek szállítási útjának rövidebbé tétele, hulladék- és energiagazdálkodás, valamint egy olyan címkézési rendszer kidolgozása, amely az eredettel, a minőséggel és a fenntarthatósággal kapcsolatos kritériumokon alapul, és jelzi, hogy mire a termék a fogyasztóhoz ér, összesen mennyi energia került felhasználásra;

64. úgy véli, hogy a régiókat – ahol ez ökológiai egyensúlyt erősíti – arra kellene ösztönözni, hogy alakítsanak ki és népszerűsítsenek helyben előállított élelmiszereket és élelmiszerekhez kapcsolódó termékeket;

65. tudatában van annak, hogy az EK-Szerződés 28. és 29. cikke tiltja a tagállamok között a behozatalra, a kivitelre vagy a tranzitúkra vonatkozó minden mennyiségi korlátozást és azzal azonos hatályú intézkedést, azonban úgy véli, hogy a vélemény 60. és 61. pontjában felsorolt cselekvések engedélyezhetők lehetnének, mivel az Európai Bíróság jóvá szokott hagyni olyan közérdekű cselekvéseket, mint például az éghajlatváltozás elleni küzdelem; ezért a különböző lehetőségek további tanulmányozását sürgeti;

66. hozzáteszi, hogy – bizonyos termékek esetében – egy bizonyos szintű regionális önellátásra való törekvés nem zárja ki az importot;

67. ebben az összefüggésben arra szólít fel, hogy az export-támogatásokat csak olyan mértékben engedélyezzék, ameddig az a hazai piacok tehermentesítése szempontjából szükséges, és nem károsítja a piacok kialakulását a fejlődő országokban;

68. utal az európai agrárium és élelmiszeripar jelentőségére, valamint az élelmiszer-biztonság, az élelmiszer-biztonság, valamint a fenntarthatóságra irányuló technológiák területén létező K+F-kapacitás döntő fontosságára, tekintettel arra, hogy ma az EU a világ legnagyobb mezőgazdasági importőre;

69. úgy véli, hogy az európai mezőgazdaság kiválóan összeegyeztethető mind a lisszaboni (tudás, kutatás, innováció), mind a göteborgi (fenntarthatóság) célokkal, és világszerte jó példát mutathat;

Vidékfejlesztés és a második pillér célkitűzéseinek végrehajtása

70. úgy véli, hogy a KAP-nak – egy megfelelő második pillérrel kiegészülve – a vidéki területeken folyó valamennyi gazdasági tevékenységhez és a gazdálkodási tevékenység új feltételeihez igazított vidékfejlesztéshez kell vezetnie, illetve ezenkívül egy átfogóbb, az Unió teljes vidéki területét, valamint a legérzékenyebb térségeket, például a természeti hátrányokkal küzdő területeket (ritkán lakott területek, amelyek fejlődését megnehezíti földrajzi helyzetük, hegyvidékek, a szigetek és a legkülső régiók) továbbá a legdinamikusabb területeket (például az uniós polgárok többségének élelmiszer-ellátását biztosító városkörnyéki területek) lefedő vidékfejlesztés felé is; vállalni kell a tudásfejlesztés kihívását, és ezeket a területeket be kell vonni az Unió nagy földrajzi egységeibe;

71. megjegyzi, hogy a legújabb kutatások szerint a világ népességének többsége városhatárokon belül, urbanizált területeken él, és e népesség élelmiszer- és édesvíz-ellátása a vidéki területgazdálkodás hatékonyságától függ. Megjegyzi továbbá, hogy az urbanizált területeknek természetvédelmi területekre, valamint vonzó és könnyen megközelíthető tájakra is nagy szükségük van. Amennyiben ezeket fenntartható módon kívánjuk megőrizni, akkor az e területeket kezelő gazdálkodók jövedelmének kellő támogatása biztosítandó, annak érdekében, hogy gazdaságuk versenyképes és életképes maradjon a közösségi előírásokból számukra eredő szigorúbb kötelezettségek betartása mellett;

72. hangsúlyozza, hogy a többfunkciós uniós mezőgazdaságnak hozzá kell járulnia az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez, tartalmaznia kell a fenntarthatóság, a versenyképesség, a sokszínűség, az élelmiszer-önellátás és a társadalommal, illetve a

fogyasztókkal szembeni felelősségvállalás szempontjait, valamint a helyes gazdálkodási gyakorlatokat, a környezetvédelmet és az állatok jólétét is magában foglaló közhasznúság gondolatát; a mezőgazdaság ezen hozzájárulásai a társadalom egészének az érdekében állnak, és olyan pénzügyi értéket képviselnek, amelyet érdemes támogatni, amennyiben a többletkiadásokat nem egyenlíti ki méltányos árak a szabadpiacon; ennek kapcsán kiemelt figyelmet érdemel az agrárnépességnek a gazdasági és szociális fejlődésben betöltött szerepe is;

73. kéri az agrártermelők a mezőgazdasági tanácsadó rendszerbe való bekapcsolódásának feltételeiről szóló 13. cikk (2) bekezdésének elhagyását, amely előírja, hogy „a tagállamok előnyben részesítik azokat a mezőgazdasági termelőket, akik évente több mint 15 000 EUR közvetlen kifizetésben részesülnek”;

74. megjegyzi, hogy az éghajlatváltozás miatt további vízgazdálkodási intézkedésekre – például a víztározást, a vízszintek szabályozását, az árvizek és a vízhiány megelőzését, valamint az édesvízkészletek kezelését célzó lépésekre – van szükség;

75. úgy véli, hogy Európának ösztönöznie és támogatnia kell a valóban megújuló energiaforrások mezőgazdasági felhasználását és termelését, nemcsak a (második generációs) energianövényekre és bioüzemanyagokra, hanem a napenergiára, szélenergiára, a vízen energiára, a geotermikus hőre és a kapcsolt energia-termelésre összpontosítva;

76. úgy véli, hogy Európa akkor lesz képes eleget tenni az új kihívásoknak, ha zárt ciklusú gazdaságra törekszik, és ezért ösztönzi és támogatja a mezőgazdasági innovációt a maga egészében, nemcsak a tudást képviselő intézményekkel foglalkozik, hanem a rendszer-, hálózat- és láncolati innovációt is ösztönzi, és így valamennyi olyan vállalat korszerűsítését ösztönzi, amely része az élelmiszer-termelési, -feldolgozási, hulladékgazdálkodási, szállítási és forgalmazási láncnak;

77. úgy véli, hogy szakszerű talajgazdálkodást kell végezni annak biztosítására, hogy a termékeny mezőgazdasági föld jó állapotban maradjon, és így biztosítani lehessen ennek az élelmiszertermelésre irányuló fenntartható felhasználását a belső és a külső piac részére;

78. úgy véli, hogy egyes mezőgazdasági területek rendkívül fontosak a biológiai sokszínűség és a természeti értékek megőrzéséhez, és hogy ezeknek a közérdekeknek pénzügyi értékük is van, és támogatást érdemelnek;

79. úgy véli, hogy egyes mezőgazdasági területek rendkívül fontosak a szabadidős lehetőségek szempontjából, és hogy ezeknek a közérdekeknek pénzügyi értékük is van, és támogatást érdemelnek;

80. úgy véli, hogy egyes mezőgazdasági területek rendkívül fontosak a vízgazdálkodás szempontjából, és hogy ennek a közérdeknek pénzügyi értéke is van, és támogatást érdemel;

81. úgy véli, hogy míg a KAP bevezetése óta sikeresen alkalmazkodott a különböző kihívásokhoz, az Európai Bizottságnak és ügynökségeinek többet kell tenniük annak érdekében, hogy hatékonyabban tájékoztassák a polgárokat a KAP céljairól, eddig elért eredményeiről és prioritásairól, és ez kellene, hogy legyen az Európai Bizottság kiemelt jövőbeli kommunikációs feladata.

II. MÓDOSÍTÁSOKRA VONATKOZÓ AJÁNLÁSOK

1. módosítás

6. cikk és III. melléklet – 2008/0103 (CNS) – COM(2008) 306 – végleges

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
6. cikk Jó mezőgazdasági és ökológiai állapot (1) A tagállamok biztosítják valamennyi mezőgazdasági földterület, különösen a termelésből kivont termőterületek jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartását. A tagállamok a III. mellékletben kialakított keret alapján nemzeti vagy regionális szinten meghatározzák a jó mezőgazdasági és ökológiai állapotra vonatkozó minimumkövetelményeket, figyelembe véve az érintett területek olyan egyedi sajátosságait, mint a talaj- és az éghajlati viszonyok, a meglévő gazdálkodási rendszerek, a földhasználat, a vetésforgó, a gazdálkodási gyakorlat és a mezőgazdasági üzemszerkezet. (2) Az új tagállamokon kívüli tagállamok biztosítják, hogy a 2003. évre vonatkozó területalapú támogatás iránti kérelem benyújtására előírt időpontban állandó legelőként hasznosított földterületek továbbra is állandó legelők maradjanak. Az új tagállamok biztosítják, hogy a 2004. május 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek továbbra is állandó legelők maradjanak. Bulgária és Románia ellenben azt biztosítja, hogy a 2007. január 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek továbbra is állandó legelők maradjanak. A tagállamok azonban kellően megalapozott esetben eltérhetnek az első albekezdéstől, amennyiben intézkedést hoznak annak megakadályozására, hogy jelentős mértékben csökkenjen az állandó legelők összterülete. Az első albekezdés nem alkalmazandó az erdősítésre szánt állandó legelőként hasznosított földterületek esetében, amennyiben az ilyen erdőtelepítés összeegyeztethető a környezettel, valamint kivéve a karácsonyfa-ültetvényeket és a gyorsan növő fajok rövid távú telepítését.	6. cikk Jó mezőgazdasági és ökológiai állapot (1) A tagállamok biztosítják valamennyi mezőgazdasági földterület, különösen a termelésből kivont termőterületek jó mezőgazdasági és ökológiai állapotának fenntartását. A tagállamok a III. mellékletben kialakított keret alapján nemzeti vagy regionális szinten meghatározzák a jó mezőgazdasági és ökológiai állapotra vonatkozó minimumkövetelményeket, figyelembe véve az érintett területek olyan egyedi sajátosságait, mint a talaj- és az éghajlati viszonyok, a meglévő gazdálkodási rendszerek, a földhasználat, a vetésforgó, a gazdálkodási gyakorlat és a mezőgazdasági üzemszerkezet. (2) Az új tagállamokon kívüli tagállamok biztosítják, hogy a 2003. évre vonatkozó területalapú támogatás iránti kérelem benyújtására előírt időpontban állandó legelőként hasznosított földterületek továbbra is állandó legelők maradjanak. Az új tagállamok biztosítják, hogy a 2004. május 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek továbbra is állandó legelők maradjanak. Bulgária és Románia ellenben azt biztosítja, hogy a 2007. január 1-jén állandó legelőként hasznosított földterületek továbbra is állandó legelők maradjanak. A tagállamok azonban kellően megalapozott esetben eltérhetnek az első albekezdéstől, amennyiben intézkedést hoznak annak megakadályozására, hogy jelentős mértékben csökkenjen az állandó legelők összterülete. Az első albekezdés nem alkalmazandó az erdősítésre szánt állandó legelőként hasznosított földterületek esetében, amennyiben az ilyen erdőtelepítés összeegyeztethető a környezettel, valamint kivéve a karácsonyfa-ültetvényeket és a gyorsan növő fajok rövid távú telepítését. <u>A III. mellékletben említett intézkedések ajánlott javaslatoknak tekintendők. A jó mezőgazdasági és ökológiai állapot biztosítása érdekében a tagállamok a nemzeti, regionális vagy helyi feltételeknek megfelelő további, az eddigiektől eltérő intézkedéseket is bevezethetnek.</u>

III. MELLÉKLET

A 6. cikkben említett jó mezőgazdasági és ökológiai állapot fenntartása

Téma	Normák
Talajerózió: A talaj megóvása megfelelő intézkedések révén	– Minimális talajborítás – Termőhely-specifikus minimális földgazdálkodás – Talajmegtartó teraszos művelés
A talaj szervesanyag-tartalma: A talaj szervesanyag-tartalmának fenntartása megfelelő módszerek révén	– Adott esetben a vetésforgóra vonatkozó előírások – Tarlóművelés
Talajszerkezet: A talajszerkezet fenntartása megfelelő intézkedések révén	– Megfelelő gépek használata

Téma	Normák
A környezet megőrzésének minimális szintje: A környezetmegőrzés minimális szintjének biztosítása és az élőhelyek károsításának elkerülése	– Minimális állománysűrűség és/vagy a megfelelő állattartási rendszer
	– Az állandó legelők védelme
	– A táj jellegzetességeinek megtartása, beleértve adott esetben a sövényeket, a tavakat, az árkokat, a fasorokat, a facsoportokat, a szőlővány fákat és a táblaszegélyeket,
	– adott esetben az olajfák kivágásának megtiltása
	– A mezőgazdasági földterületen a nem kívánt növényzet elszaporodásának megakadályozása
Vízvédelem és vízgazdálkodás: A víz szennyezés elleni védelme, a vízkészletek kimerülésének megelőzése és a vízhasználat kezelése	– Az olajfaligetek és a szőlőültetvények jó vegetatív állapotban tartása.
	– A vízfolyások mentén védelmi sávok kialakítása,
	– a víz öntözési célú felhasználására vonatkozó engedélyezési eljárások betartása.

Indokolás

A szubszidiaritás elve alapján az Európai Bizottságnak célkitűzéseket, nem pedig intézkedéseket kell hoznia. Az európai szint alatti kormányzati szint számára lehetővé kellene tenni, hogy maga határozza meg a megfelelő hatásos és hatékony intézkedéseket.

„A vízfolyások mentén védelmi sávok kialakítása” különösen nem hatékony intézkedés, ezért ki kellene venni a III. mellékletből.

A vízfolyások szennyezéstől és áradástól való védelmét támogató intézkedésekre szükség van. A vízfolyások mentén a védelmi sávok kialakítása néhány esetben hasznos lehet a „jó mezőgazdasági és ökológiai állapot fenntartása” célkitűzés eléréséhez, ennek általános előírása azonban az összes vízfolyásra nem lenne hatékony és túlságosan jelentős termelékenységi kiesést jelentene.

Számos tagállam például kicsi és főként emberi erővel készített gátak sűrű hálózatát alkalmazza a vízelvezetéshez és a vízszint kezeléséhez. A védelmi sávok kialakítása a gátakkal körülvett földterületek mintegy 50 %-át is elfoglalhatná. A víz és a termőföld minőségével kapcsolatos célkitűzéseket többféle módon kellene elérni.

2. módosítás

25. cikk (3) bekezdés – 2008/0103 (CNS) – COM(2008) 306 végleges

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(3) Az (1) bekezdés ellenére és a 26. cikk (1) bekezdésében említett részletes szabályokban megállapított feltételekkel összhangban a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmaznak csökkentést vagy kizárást, amennyiben annak összege mezőgazdasági termelőnként és naptári évenként legfeljebb 100 eurót tenne ki, és tartalmazza az 1698/2005/EK rendelet 51. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazott csökkentéseket vagy kizárást.	(3) Az (1) bekezdés ellenére és a 26. cikk (1) bekezdésében említett részletes szabályokban megállapított feltételekkel összhangban a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmaznak csökkentést vagy kizárást, amennyiben annak összege támogatási rendszerenként, mezőgazdasági termelőnként és igénylési naptári évenként legfeljebb 100 eurót tenne ki, és tartalmazza az 1698/2005/EK rendelet 51. cikkének (1) bekezdése értelmében alkalmazott csökkentéseket vagy kizárást.

Indokolás

A KAP intézkedéseinek véghezvitele általában a regionális és helyi önkormányzatok felelősségi körébe tartozik. A fenti módosítás elengedhetetlen ahhoz, hogy a rendszeren belüli eljárások igazgatásának tényleges leegyszerűsítésére sor kerüljön. Ezért az egyes támogatási rendszereket külön-külön kellene figyelembe venni.

3. módosítás

47. cikk – 2008/0103 (CNS) – COM(2008) 306 – végleges

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
47. cikk A 41. cikkben említett felső határ regionális felosztása (1) Az egységes támogatási rendszert az 1782/2003/EK rendelet III. címének 1–4. fejezete alapján bevezető tagállamok legkésőbb 2009. augusztus 1-jéig határozhatnak úgy, hogy az egységes támogatási rendszert 2010-től kezdődően regionális szinten alkalmazzák az e szakaszban meghatározott feltételekkel összhangban. (2) A tagállamok a régiókat objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján határozzák meg, azaz azok intézményi vagy adminisztratív struktúrája és/vagy regionális mezőgazdasági potenciálja alapján. A kevesebb mint 3 millió támogatható hektárral rendelkező tagállamok egyetlen régióknak tekinthetők. (3) A tagállamok objektív kritériumok alapján osztják fel a régiók között a 41. cikkben említett felső határt.	47. cikk A 41. cikkben említett felső határ regionális felosztása (1) Az egységes támogatási rendszert az 1782/2003/EK rendelet III. címének 1–4. fejezete alapján bevezető tagállamok legkésőbb 2009. augusztus 1-jéig határozhatnak úgy, hogy az egységes támogatási rendszert 2010-től kezdődően regionális szinten alkalmazzák az e szakaszban meghatározott feltételekkel összhangban. (2) A tagállamok a régiókat objektív és megkülönböztetéstől mentes kritériumok alapján határozzák meg, azaz azok intézményi vagy adminisztratív struktúrája és/vagy regionális mezőgazdasági potenciálja alapján. A kevesebb mint 3 millió támogatható hektárral rendelkező tagállamok egyetlen régióknak tekinthetők. (3) A tagállamok objektív kritériumok alapján osztják fel a régiók között a 41. cikkben említett felső határt. (4) <u>A tagállamok az (1), (2) és (3) bekezdésben foglaltakat a tagállami szint alatti kormányzati szintekkel konzultálva hajtják végre.</u>

Indokolás

Önmagáért beszél

4. módosítás

68. cikk – 2008/0103 (CNS) – COM(2008) 306 – végleges

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
68. cikk Általános szabályok (1) A tagállamok legkésőbb 2009. augusztus 1-jéig dönthetnek arról, hogy 2010-től kezdődően a 41. cikkben említett nemzeti felső határuk legfeljebb 10 %-át a mezőgazdasági termelők támogatására fordítják: a) a következő intézkedések céljára: i. a mezőgazdasági termelés speciális típusai, amelyek környezetvédelmi szempontból vagy a környezeti állapot javítása szempontjából bírnak jelentőséggel, ii. a mezőgazdasági termékek minőségének javítása, vagy iii. a mezőgazdasági termékek forgalmazási feltételeinek javítása; b) a gazdasági szempontból sérülékeny vagy környezeti szempontból érzékeny területeken a tej-, a marhahús-, a juhhús- és a kecskehús-ágazatban, illetve a rizs-ágazatban a mezőgazdasági termelőket sújtó különleges hátrányok kezelése érdekében, c) a szerkezetátalakítási és/vagy fejlesztési program hatálya alatt álló területeken a termőterületek termelésből való kivonásának megelőzése és/vagy az adott területen a mezőgazdasági termelőket sújtó különleges hátrányok ellentételezése érdekében,	68. cikk Általános szabályok (1) A tagállamok legkésőbb 2009., 2010., 2011. augusztus 1-jéig dönthetnek arról, hogy 2010-től, 2011-től vagy 2012-től kezdődően a 41. cikkben említett nemzeti felső határuk legfeljebb 10 %-át a mezőgazdasági termelők támogatására fordítják: a) a következő intézkedések céljára: i. a mezőgazdasági termelés speciális típusai, amelyek környezetvédelmi szempontból vagy a környezeti állapot javítása szempontjából bírnak jelentőséggel, <u>ideértve az állatok jólétét,</u> ii. a mezőgazdasági termékek minőségének javítása, vagy iii. a mezőgazdasági termékek forgalmazási feltételeinek javítása; b) a gazdasági szempontból sérülékeny vagy környezeti szempontból érzékeny területeken a tej-, a marhahús-, a juhhús- és a kecskehús-ágazatban, <u>a burgonyakeményítő-, a len-,</u> illetve a rizs-ágazatban a mezőgazdasági termelőket sújtó különleges hátrányok kezelése érdekében, c) a szerkezetátalakítási és/vagy fejlesztési program hatálya alatt álló területeken a termőterületek termelésből való kivonásának megelőzése és/vagy az adott területen a mezőgazdasági termelőket sújtó különleges hátrányok ellentételezése érdekében,

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
d) a 69. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban a terménybiztosítási díjakhoz való pénzügyi hozzájárulás formájában, e) a 70. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban az állat- és növénybetegségek esetére létrehozott segélyalapok. (2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett intézkedések céljára csak a következő esetekben nyújtható támogatás: a) azaz i. az i. alpontban említett, a mezőgazdasági termelés speciális típusai esetében járó támogatás csak abban az esetben nyújtható, ha tiszteletben tartják az agrár-környezetvédelmi kifizetések tekintetében az 1698/2005/EK rendelet 39. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében meghatározott követelményeket, ii. a ii. alpontban említett, a mezőgazdasági termékek minőségének javítása céljára nyújtott támogatás csak abban az esetben nyújtható, ha az összhangban van az 509/2006/EK tanácsi rendelettel, az 510/2006/EK tanácsi rendelettel, a 834/2007/EK tanácsi rendelettel és az 1234/2007/EK rendelet II. része II. címének I. fejezetével, valamint iii. a iii. alpontban említett, a mezőgazdasági termékek forgalmazási feltételeinek javítása céljára nyújtott támogatás csak abban az esetben nyújtható, ha tiszteletben tartják a 3/2008/EK tanácsi rendelet 2–5. cikkében meghatározott kritériumokat, és b) kizárólag az érintett célkitűzések megvalósítása érdekében ténylegesen felmerült többletköltségek és elmaradt jövedelem ellentételezése céljából. (3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett intézkedések céljára csak a következő esetekben nyújtható támogatás: a) az egységes támogatási rendszernek az érintett ágazatban az 54., 55. és 71. cikkkel összhangban történő teljes végrehajtását követően. b) a termelés jelenlegi szintje fenntartásának ösztönzéséhez szükséges mértékben. (4) Az (1) bekezdés a), b) és e) pontjában említett intézkedések keretében nyújtott támogatás nem haladhatja meg a 41. cikkben említett felső határok 2,5 %-át, a tagállamok intézkedésenként eltérő korlátokat szabhatnak meg. (5) A következő pontokban említett intézkedések támogatása: a) az (1) bekezdés a) és d) pontjában említett támogatás éves kiegészítő támogatások formájában valósulhat meg, b) az (1) bekezdés b) pontjában említett támogatás éves kiegészítő támogatások formájában valósulhat meg, például állatlétszám-alapú fizetés vagy gyepterület-támogatás formájában, c) az (1) bekezdés c) pontjában említett támogatás a mezőgazdasági termelő támogatási jogosultsága egységenkénti értékének és/vagy számának növelése formájában valósulhat meg, d) az (1) bekezdés e) pontjában említett támogatás a 70. cikkben meghatározottak szerint kompenzációs kifizetés formájában valósulhat meg. (6) A megnövelt egységértékű támogatási jogosultságok és az (5) bekezdés c) pontjában említett kiegészítő támogatások átruházása csak abban az esetben engedélyeztető, ha a jogosultságok átruházását az ennek megfelelő számú hektár átruházása kíséri.	d) a 69. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban a terménybiztosítási díjakhoz való pénzügyi hozzájárulás formájában, e) a 70. cikkben meghatározott feltételekkel összhangban az állat- és növénybetegségek esetére létrehozott segélyalapok. (2) Az (1) bekezdés a) pontjában említett intézkedések céljára csak a következő esetekben nyújtható támogatás: a) azaz i. az i. alpontban említett, a mezőgazdasági termelés speciális típusai esetében járó támogatás csak abban az esetben nyújtható, ha tiszteletben tartják az agrár-környezetvédelmi kifizetések tekintetében az 1698/2005/EK rendelet 39. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében meghatározott követelményeket, ii. a ii. alpontban említett, a mezőgazdasági termékek minőségének javítása céljára nyújtott támogatás csak abban az esetben nyújtható, ha az összhangban van az 509/2006/EK tanácsi rendelettel, az 510/2006/EK tanácsi rendelettel, a 834/2007/EK tanácsi rendelettel és az 1234/2007/EK rendelet II. része II. címének I. fejezetével, valamint iii. a iii. alpontban említett, a mezőgazdasági termékek forgalmazási feltételeinek javítása céljára nyújtott támogatás csak abban az esetben nyújtható, ha tiszteletben tartják a 3/2008/EK tanácsi rendelet 2–5. cikkében meghatározott kritériumokat, és b) kizárólag az érintett célkitűzések megvalósítása érdekében ténylegesen felmerült többletköltségek és elmaradt jövedelem ellentételezése céljából. (3) Az (1) bekezdés b) pontjában említett intézkedések céljára csak a következő esetekben nyújtható támogatás: a) az egységes támogatási rendszernek az érintett ágazatban az 54., 55. és 71. cikkkel összhangban <u>három éven belül</u> történő teljes <u>vagy afelé mutató</u> végrehajtását követően. b) a termelés jelenlegi szintje fenntartásának ösztönzéséhez szükséges mértékben. (4) Az (1) bekezdés a), b) és e) pontjában említett intézkedések keretében nyújtott támogatás nem haladhatja meg a 41. cikkben említett felső határok 2,5 %-át, a tagállamok intézkedésenként eltérő korlátokat szabhatnak meg. (5) A következő pontokban említett intézkedések támogatása: a) az (1) bekezdés a) és d) pontjában említett támogatás éves kiegészítő támogatások formájában valósulhat meg, b) az (1) bekezdés b) pontjában említett támogatás éves kiegészítő támogatások formájában valósulhat meg, például állatlétszám-alapú fizetés vagy gyepterület-támogatás formájában, c) az (1) bekezdés c) pontjában említett támogatás a mezőgazdasági termelő támogatási jogosultsága egységenkénti értékének és/vagy számának növelése formájában valósulhat meg, d) az (1) bekezdés e) pontjában említett támogatás a 70. cikkben meghatározottak szerint kompenzációs kifizetés formájában valósulhat meg. (6) A megnövelt egységértékű támogatási jogosultságok és az (5) bekezdés c) pontjában említett kiegészítő támogatások átruházása csak abban az esetben engedélyeztető, ha a jogosultságok átruházását az ennek megfelelő számú hektár átruházása kíséri.

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
(7) Az (1) bekezdésben említett intézkedések támogatása összhangban van az egyéb közösségi intézkedésekkel és szakpolitikákkal.	(7) Az (1) bekezdésben említett intézkedések támogatása összhangban van az egyéb közösségi intézkedésekkel és szakpolitikákkal.
(8) A tagállamok gondoskodnak a következő pontokban említett támogatáshoz szükséges pénzeszközök összegyűjtéséről:	(8) A tagállamok gondoskodnak a következő pontokban említett támogatáshoz szükséges pénzeszközök összegyűjtéséről:
a) az (1) bekezdés a), b) c) és d) pontjában említett támogatások esetében a mezőgazdasági termelők számára odaítélt jogosultságok és/vagy a nemzeti tartalék lineáris csökkentésével,	a) az (1) bekezdés a), b) c) és d) pontjában említett támogatások esetében a mezőgazdasági termelők számára odaítélt jogosultságok és/vagy a nemzeti tartalék lineáris csökkentésével,
b) az (1) bekezdés e) pontjában említett támogatások esetében szükség esetén az e címmel összhangban lévő, valamint az (1) és a (3) bekezdésben meghatározott határokon belüli vonatkozó támogatások kedvezményezettjeinek folyósítandó egy vagy több kifizetés lineáris csökkentésével.	b) az (1) bekezdés e) pontjában említett támogatások esetében szükség esetén az e címmel összhangban lévő, valamint az (1) és a (3) bekezdésben meghatározott határokon belüli vonatkozó támogatások kedvezményezettjeinek folyósítandó egy vagy több kifizetés lineáris csökkentésével.
(9) A Bizottság a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza az e szakaszban említett támogatás nyújtásához kapcsolódó szabályokat, különös tekintettel az egyéb közösségi intézkedésekkel és szakpolitikákkal való összhangra és a támogatáshalmazás elkerülésére.	(9) A Bizottság a 128. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban meghatározza az e szakaszban említett támogatás nyújtásához kapcsolódó szabályokat, különös tekintettel az egyéb közösségi intézkedésekkel és szakpolitikákkal való összhangra és a támogatáshalmazás elkerülésére.
	(10) Amennyiben a tagállamok a nemzeti felső határ 10 %-ának 2010-től történő felhasználásáról döntenek, ezt megelőzően konzultálnak a nemzeti szint alatti kormányzati szintekkel.

Indokolás

A 68. cikk sok vita tárgyát képezi. Sok tagállamnak és régióknak több időre lenne szüksége ahhoz, hogy meghatározza, milyen szinten és módon kívánja azt végrehajtani. Lehetséges az is, hogy több célkitűzést kívánnának megfogalmazni az általános szabályon belül. Végül, hogy a további függetlenítés kevésbé legyen fájdalmas, és fokozatosabb változás legyen, támogató intézkedéseket is be lehetne építeni a 68. cikkbe.

5. módosítás

1. cikk 6. pont (2) bekezdés b) albekezdés – 2008/0105 (CNS) – COM(2008) 306 végleges

Az Európai Bizottság által javasolt szöveg	Az RB módosítása
b) Az e cikk (4) bekezdésében említett részletes szabályokban megállapított feltételekkel összhangban a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmaznak csökkentést vagy a kifizetés megtagadását, amennyiben annak összege mezőgazdasági termelőnként és naptári évenként legfeljebb 100 EUR-t tenne ki, és tartalmazza az [XXXX/2008/EK rendelet (új közvetlen támogatási rendelet)] 25. cikke értelmében a közvetlen kifizetésekre alkalmazott csökkentéseket vagy kizárást.	b) Az e cikk (4) bekezdésében említett részletes szabályokban megállapított feltételekkel összhangban a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem alkalmaznak csökkentést vagy a kifizetés megtagadását, amennyiben annak összege mezőgazdasági termelőnként, intézkedésenként és igénylési naptári évenként legfeljebb 100 EUR-t tenne ki, és tartalmazza az [XXXX/2008/EK rendelet (új közvetlen támogatási rendelet)] 25. cikke értelmében a közvetlen kifizetésekre alkalmazott csökkentéseket vagy kizárást.

Indokolás

A KAP intézkedéseinek véghezvitele általában a regionális és helyi önkormányzatok felelősségi körébe tartozik. A fenti módosítás elengedhetetlen ahhoz, hogy a rendszeren belüli eljárások igazgatásának tényleges leegyszerűsítésére sor kerüljön. Az egyes intézkedéseket a becslés során külön-külön kellene számításba venni.

6. módosítás

II. MELLÉKLET – 2008/0105 (CNS) – COM(2008) 306 – végleges

II. MELLÉKLET

A 16a. cikkben említett prioritásokhoz kapcsolódó művelettípusok példálózó felsorolása

Prioritás: Éghajlatváltozás		
A művelet típusai	Cikkek és intézkedések	Potenciális hatások
A nitrogénalapú műtrágyák hatékonyabb használata (pl. csökkentett használat, berendezések, precíziós mezőgazdaság), a trágyatárolás javítása	26. cikk: a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése 28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése 29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban 39. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések	A metán (CH ₄) és a dinitrogén-oxid (N ₂ O) kibocsátásának csökkenése
Az energiahatékonyság javítása	26. cikk: a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése 28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése 29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban	A szén-dioxid-kibocsátás (CO ₂) csökkentése az energia megtakarítása révén
Talajgazdálkodási gyakorlatok (pl. szántási módszerek, köztes kultúrák változatos vetésforgók)	26. cikk: a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése 28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése 29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban 53. cikk: nem mezőgazdasági tevékenységgé történő diverzifikálás 54. cikk: támogatás vállalkozások létrehozásához és fejlesztéséhez 56. cikk: a gazdaság és a vidéki lakosság számára nyújtott alapszolgáltatások	Dinitrogén-oxid (N ₂ O) kibocsátás csökkenése, szén-dioxid megkötése
A földhasználat módjának megváltoztatása (pl. szántóföld legelővé alakítása, tartós területpihentetés, talajok csökkentett használata/szervesanyag-tartalmának helyreállítása)	39. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések	Dinitrogén-oxid (N ₂ O) kibocsátásának csökkenése, szén-dioxid megkötése
Állattállomány külterjesítése (pl. állománysűrűség csökkentése, legelés növelése)	39. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések	Metán (CH ₄) kibocsátás csökkenése

Prioritás: Éghajlatváltozás

A műveletek típusai	Cikkek és intézkedések	Potenciális hatások
Erdőtelepítés	39. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések	Dinitrogén-oxid (N ₂ O) kibocsátás csökkenése, szén-dioxid megkötése
Erdőtüzek megelőzése	43. és 45. cikk: mezőgazdasági és nem mezőgazdasági földterület első erdősítése	Szén-dioxid megkötése az erdőkben és szén-dioxid-kibocsátás elkerülése
A földhasználat módjának megváltoztatása (pl. szántóföld legelővé alakítása, tartós területpihentetés, talajok csökkentett használata/szervesanyag-tartalmának helyreállítása)	48. cikk: az erdészeti potenciál helyreállítása és megelőző intézkedések bevezetése	Dinitrogén-oxid (N ₂ O) kibocsátásának csökkenése, szén-dioxid megkötése

Prioritás: Megújuló energiaforrások

A műveletek típusai	Cikkek és intézkedések	Potenciális hatások
Biogáz előállítás -állati hulladékot felhasználó anaerob emésztő növények (a mezőgazdasági üzemből vagy helyi termelésből)	26. cikk: a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése 28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése 29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban 53. cikk: nem mezőgazdasági tevékenységgé történő diverzifikálás	Fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése, a metán (CH ₄) kibocsátásának csökkenése
Évelő energiaültetvények (rövid életciklusú erdei fák és pázsitfűfélék)	26. cikk: a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése	Fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése, szén-dioxid megkötése Dinitrogén-oxid (N ₂ O) kibocsátásának csökkenése,
Mezőgazdasági/erdészeti eredetű biomassza feldolgozása megújuló forrásból származó energia termelése érdekében	28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése 29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban	Fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése
Létesítmények/infrastruktúra biomassza feldolgozásával előállított megújuló energia termelése érdekében	28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése 29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban 53. cikk: nem mezőgazdasági tevékenységgé történő diverzifikálás 54. cikk: támogatás vállalkozások létrehozásához és fejlesztéséhez 56. cikk: a gazdaság és a vidéki lakosság számára nyújtott alapszolgáltatások	Fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése

Prioritás: Megújuló energiaforrások

A műveletek típusai	Cikkek és intézkedések	Potenciális hatások
<u>Az anyagok újrahasznosításához kapcsolódó hulladékkezelés javítása</u>	<u>26. cikk: a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése</u> <u>28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése</u> <u>29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban</u> <u>53. cikk: nem mezőgazdasági tevékenységgé történő diverzifikálás</u> <u>54. cikk: támogatás vállalkozások létrehozásához és fejlesztéséhez</u> <u>56. cikk: a gazdaság és a vidéki lakosság számára nyújtott alapszolgáltatások</u>	Fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése
<u>Napenergia, szélenergia, geotermikus hő felhasználása és előállítása, valamint kapcsolt energiatermelés</u>	<u>26. cikk: a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése</u> <u>28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése</u> <u>29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban</u> <u>53. cikk: nem mezőgazdasági tevékenységgé történő diverzifikálás</u> <u>54. cikk: támogatás vállalkozások létrehozásához és fejlesztéséhez</u> <u>56. cikk: a gazdaság és a vidéki lakosság számára nyújtott alapszolgáltatások</u>	Fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése

Prioritás: Vízgazdálkodás

A műveletek típusai	Cikkek és intézkedések	Potenciális hatások
Víztakarékos technológiák, víztárolás Víztakarékos termelési technológiák	<u>26. cikk: a mezőgazdasági üzemek korszerűsítése</u> <u>28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése</u> <u>29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban</u> <u>30. cikk: infrastruktúra</u>	A vízhasználat hatékonyabbá tétele

Prioritás: Vízgazdálkodás		
A műveletek típusai	Cikkek és intézkedések	Potenciális hatások
<u>Az árvízveszély kezelése</u>	<u>28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése</u> <u>29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban</u> <u>39. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések</u> <u>41. cikk: nem termelő beruházások</u>	<u>A vízhasználat hatékonyabb tétele</u>
Vizes élőhelyek helyreállítása A mezőgazdasági területek erdővé/ mezőgazdasági-erdőgazdálkodási rendszerre alakítása	39. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések 41. cikk: nem termelő beruházások 43. és 45. cikk: mezőgazdasági és nem mezőgazdasági földterület első erdősítése	Nagy értékű víztestek védelme minőségi vizek védelme
Természetközeli víztestek fejlesztése	57. cikk: a vidéki örökség megőrzése és korszerűsítése	Nagy értékű víztestek védelme minőségi vizek védelme
Talajgazdálkodási gyakorlatok (pl. köztes kultúrák)	39. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések	Hozzájárulás a vízben található különböző vegyületek – többek között a foszfor – mennyisége csökkenésének lassításához.
Prioritás: Biológiai sokféleség		
A műveletek típusai	Cikkek és intézkedések	Potenciális hatások
Műtrágya és növényvédő szerek alkalmazásának mellőzése a nagy természeti értékű mezőgazdasági területeken Integrált és ökológiai termelés	39. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések 28. cikk: a mezőgazdasági és erdészeti termékek értéknövelése 29. cikk: együttműködés új termékek, folyamatok, és technológiák kifejlesztésére a mezőgazdasági, élelmiszeripari és erdőgazdálkodási szektorban	Megőrzött, fajokban gazdag növényzettípusok, gyepterületek védelme és fenntartása
Évelő területek és parti határsávok Biotópok/élőhelyek létrehozása/kezelése a Natura 2000 területeken belül vagy azokon kívül A földhasználat módjának megváltoztatása (gyepterület külterjes kezelése, szántóföld legelővé alakítása, tartós területpihentetés) Nagy természeti értékű évelők természetése	38. és 46. cikk: Natura 2000 kifizetések 39. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések 41. cikk: nem termelő beruházások 47. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések 57. cikk: a vidéki örökség megőrzése és korszerűsítése	Védett madarak és egyéb vadon élő állatok, javuló biotóp hálózat káros vegyületek csökkent bejutása a határos élőhelyekre
A genetikai sokféleség megőrzése	39. cikk: agrár-környezetvédelmi kifizetések	Megőrzött genetikai sokféleség

Indokolás

Az új kihívások a mezőgazdasági vállalkozások jelentős és vélhetőleg jövedelmező részei lesznek.

Ahhoz, hogy a termelőket arra ösztönözzük, hogy kezdeményező szerepet játsszanak vállalkozásaik versenyképessé és fenntarthatóvá tételében, illetve aktív szerepet töltsenek be új környezetvédelmi intézkedések végrehajtásában, lehetőséget kell nekik adni az összes létező és releváns EMVA-intézkedés, illetve az innováció ösztönzésére, új technológiák és stratégiák fejlesztésére irányuló intézkedések alkalmazására. Ezeket az Európai Bizottság nem sorolta fel, pedig felsorolásuk ösztönözné a tagállamokat alkalmazásukra.

Kelt Brüsszelben, 2008. október 8-án.

a Régiók Bizottsága

elnöke

Luc VAN DEN BRANDE
